

עפ"ת (מרכז) 5970-03-24 - גרמן קוקולייב נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 5970-03-24 - גרמן קוקולייב נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 5970-03-24

גרמן קוקולייב

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד אלירן אשכנזי

פרקליטות מחוז מרכז (פלילי)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[02.12.2024]

כבוד השופט עמית אחיקם סטולר

ע"י ב"כ עוה"ד יוסף יורובצקי

פסק דין

לפני ערעור על גזר דינו של בית-משפט השלום לתעבורה מרכז בפ"ל 83-02-22 מיום 12.01.24 (כב' השופטת מגי כהן), שהרשיעה את המערער בעבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961, ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי, תש"ל-1970 ונגזרו עליו העונשים הבאים:
א. 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים אחת מן העבירות בהן הורשע ו/או נהיגה בזמן פסילה.

ג. פסילה מקבלת או החזקת רישיון נהיגה לתקופה של 20 חודשים בפועל במצטבר לכל פסילה אחרת.

ד. פסילה מקבלת או החזקת רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 ויורשע בגינה.

רקע כללי

1. המערער הואשם והורשע על פי הודאתו בעבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961, ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי, תש"ל-1970. העובדות על פי כתב האישום:

א. בתאריך 15.1.2022 בסמוך לשעה 00:25 נהג הנאשם ברכב פרטי (להלן: "הרכב") בעיר רחובות ברחוב רוז'ינסקי מכיוון מערב לכיוון מזרח ונעצר ע"י ניידת משטרה.

ב. אותה עת נהג הנאשם ברכב הנ"ל בהיותו בלתי מורשה לנהיגה כלל.

- ג. אותה עת נהג הנאשם ברכבו כאשר אין לו תעודת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב. תמצית פסק הדין של בית משפט קמא
3. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה על בית המשפט לשקול את מכלול נסיבות העבירה ולקבוע מתחם עונש הולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה.
4. עבירה של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח מגלמות בתוכן סכנה ממשית לפגיעה בעוברי אורח ובמשתמשי הדרך. לפיכך, אין להקל ראש בעבירות אלו, שכן עסקינן בעבירות מהחמורות שבפקודה.
5. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הם שלום הציבור ושלטון החוק. הנאשם נטל את החוק לידי ונהג מבלי שהוציא רישיון נהיגה ביודעין.
- מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה עקב הסיכון שעלול היה לגרום הנאשם לציבור המשתמשים בדרך ואף לעצמו.
6. בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מתחם הענישה ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול יבוצעו בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר. לצד זאת, פסילה הנעה בין מספר חודשים עד 10 שנות פסילה, תלוי בהרשעות קודמות ובנסיבותיו האישיות של הנאשם.
- טענות המערער
7. המערער טען כי טעה בית המשפט קמא כאשר כלל לא התייחס, ולו במילה אחת, בגזר דינו, לבקשת ההגנה להפנותו לתסקיר התאמה לבית המשפט הקהילתי.
- כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן, המערער הינו אסיר משוחרר המתמודד עם קשיי תעסוקה והתמכרות לסמים מתקופת מאסרו, החל בתהליך גמילה במסגרת מסודרת תוך שיתוף פעולה עם שירות המבחן, ולפי עתירת המבקשת, צפוי לעונש מאסר מאחורי סורג ובריה, לפיכך, עולה צורך טיפולי אקוטי, לדבריו, בית המשפט הקהילתי נועד לטפל בו וסביר להניח כי היה מוצא דרכים לסייע למערער לצאת לדרך חדשה.
- אולם, כאשר בית המשפט קמא, כלל לא התייחס לטענה זו, נחסמה דרכו של המערער, ונמנעה זכות זו אשר ניתנה לו לפי חוק סדר הדין הפלילי.
8. המערער טען כי בשל טעות של המאשימה ראה אותו בית המשפט קמא כמי שמרצה עונש מאסר בפועל, ולכן נמנע מלדון בהטלת עונש מאסר בדרך אחרת לרבות בדרך של עבודות שירות.
9. המערער טען כי בית המשפט קמא לא בחן ולא התייחס לתהליך השיקומי אותו החל, לבדיקות השתן הנקיות ולשיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, ההירתמות של המערער לתהליך, ההודאה והחרטה שהביע, אשר כולם מצביעים על הפחתת מסוכנות באופן משמעותי להישנות העבירות.

10. המערער ביקש להפנותו לתסקיר התאמה לבית המשפט הקהילתי, או לחילופין להפחית מעונש המאסר אשר נגזר עליו ו/או להמיר את עונש המאסר למאסר שירות. עבודות שירות.
טיעוני המשיבה
11. ב"כ המשיבה טען כי מדובר בעבירה חמורה של נהיגה ללא רישיון וכי זוהי אינה ההרשעה הראשונה בגיליון התעבורתי שלו, כולל ביצוע של אותה העבירה בדיוק.
12. ב"כ המשיבה טען כי על אף המלצת התסקיר, יש לשקול שיקולים נוספים כמו הרתעה והעברת מסר ציבורי.
13. ב"כ המשיבה טען כי המשיבה מתנגדת להפניה לבית משפט קהילתי וכי יש להרשיע את הנאשם קרוב לרף העליון במתחם הענישה בעבירה מסוג זה ולקבוע עונש מאסר בפועל.
דין והכרעה
- לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין הערעור להידחות.
14. לצורך הכרעת הדין עלינו לענות על השאלה, האם מתחם הענישה שנקבע הוא נכון והאם העונש שהוטל על המערער בבית-משפט קמא מוקם במקום הנכון בתוך המתחם. כאמור, המערער מבקש לערער על חומרת גזר הדין של בית משפט קמא ולהמירו מעונש של מאסר להפניה לבית משפט קהילתי או עבודות שירות.
מתחם הענישה בעבירות שבנדון
15. המערער, על פי הודאתו, הורשע בעבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961, ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי, תש"ל-1970.
- 10 (א) לא ינהג אדם רכב מנועי אלא אם הוא בעל רישיון נהיגה תקף לרכב מאותו סוג, שניתן על פי פקודה זו (סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]).
- כפי שצוין בפסק דינו של בית משפט קמא, בביצוע עבירה מסוג זה נפגעו הערכים החברתיים המוגנים של שלום הציבור ושלטון החוק.
16. בגזר הדין של בית משפט קמא (פסקה 9 בגזר הדין) עמדה כבוד השופטת מגי כהן על מדיניות הענישה הנהוגה לעבירות אלו, וקבעה כי מתחם הענישה הראוי הינו בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד ל-20 חודשי מאסר.
- דוגמא למתחם ענישה דומה ניתן למצוא ברע"פ 5125/16 לוינטן נ' מדינת ישראל (נבו 7.8.16), שם המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ונהיגה ללא רישיון רכב תקף. המבקש בעל עבר פלילי ותעבורתי מכביד. בית משפט קמא גזר על המבקש: 10 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה למשך שנה וקנס ע"ס 1,500 ₪. ערעור שהוגש למחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.
17. תמים דעים אנכי עם מסקנתו של בית משפט קמא והתוצאה אליה הגיע, דעתי כי הענישה הינה במתחם הראוי לעבירה מסוג זה, וודאי עם הסיכון החברתי שנוצר כתוצאה מביצועה, בנוסף להישנות העבירות מצידו של הנאשם.
18. "כידוע, הלכה היא שאין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בעונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית, למעט במקרים חריגים שבהם מדובר בסטייה מהותית ממדיניות הענישה הראויה, או כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את הדבר. התערבותה של ערכאת הערעור במידת העונש תיעשה, איפוא, רק אם "הערכאה הדיונית נכשלה בטעות, או שהעונש שנגזר על ידה חורג במידה קיצונית מן העונשים המוטלים, בדרך כלל, בנסיבות דומות" (ע"פ 1242/97 גרינברג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.2.1998); ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשילובסקי [פורסם בנבו] (3.7.2006); ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.1.2009); ע"פ 6877/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.6.2012)). הלכה זו עומדת על מכונה גם לאחר חקיקתו של תיקון 113 לחוק העונשין (עיינו: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.8.2013))" (ע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל (נבו 1.12.2013)).
19. כאמור, התוצאה הראויה הינה כפי שקבע בית משפט קמא, ואני מאמץ את קביעתו.
20. לפיכך דין הערעור להידחות.
הערעור נדחה אפוא.
- ניתן היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.